

Szerkesztőség:
Kazinczy-utca I. sz., földszint.
Bérmintetlen leveleket csak is-
mert kéztől fogadunk el.
Kéziratokat vissza nem küldünk.

Kiadóhivatal:
Petőfi-utca I. sz. (Ungerleider
Albert könyvnyomdájában.)

Hirdetések díjszabás szerint.
Egyes szám 5 kr., ünne- és
vasárnaputáni szám 3 kr.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Megjelen hétfőn és ünnepek után is.
Előzetési arak:
Helyben hához hordva.

Egész évre	12 frt
Fél évre	6 " "
Negyedévre	3 " "
Egy órá	1 frt

Vidékre postá. küldve:

Egész évre	14 frt — kr.
Fél évre	7 frt — kr.
Negyedévre	3 frt 50 kr.
Egy órá	1 frt 20 kr.

Hirdetések helyben fizetendők.
Százalékot nem adunk.

„Aradi Közlöny.”

Az „Aradi Közlöny” mint az egyedüli magyar vidéki politikai napilap, mely hétfőn reggel is megjelen, az új évfolyam alkalmából bizalommal fordul közönségéhez, mely Arad- és Csanádmegye intelligenciájának törhetlen nagy társaságát foglalja magában.

Az „Aradi Közlöny” nagy közönsége már régóta és féltreismerttetlenül tisztában van lapunk programjával, melylyel a kormányon lévő többség szabadelvű törekvéseit támogatva, nap-nap mellett alkalmat nyújt a közönségnek arra, hogy meggyőződjék a mai körülmények között az erős és népszerű politikájának opportunus voltáról. Ennek tehát nincs miért utóbb magyarázatot adni, s itt csupán annak a hangsúlyozására szorítkozunk, hogy dus távirati rovatunktól nem kimeljük jövőre sem az áldozatot, s az „Aradi Közlöny” közönsége minden bel- és külföldi politikai eseményről a fővárosi lapokat használva, egy órával megelőzőre fog értesülni, míg rendes hétfői reggeli lapunk az összes aradi lapokat egy nappal megelőzőre fog a helyi és megyei eseményről értesíteni.

tatta a közönség szavát akkor, a mikor arra valóban szükség volt és a mikor ahhoz az aradi intelligens közönség elégtétele volt kozzá kötvé.

Arad, 1838. Junius 23.

Az „Aradi Közlöny” szerkesztője.

Felkérjük lapunk azon előfizetőit, kiknek előfizetése Junius végéig lejárt, hogy az előfizetést mielőbb megtenni sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében fennakadáljon.

„ARADI KÖZLÖNY”

Előfizetési feltételei.

Helyben hához hordva:

Egy évre	12 frt — kr.
Fél évre	6 " "
Negyed évre	3 " "
Egy órá	1 " "

Vidékre szétküldve:

Egy évre	14 frt — kr.
Fél évre	7 " "
Negyed évre	3 " 50 "
Egy órá	1 " 20 "

Az „Aradi Közlöny” kiadóhivatala.

Szerbia okkupációja.*

Budapest, Junius 25.

Waldersee gróf, a német birodalmi hadsereg főszállásmestere ez órában Budapestben idők Ferenc József király udvaránál, hogy a Német birodalom s uralkodója legelső s legbensőbb frigyársának hivatalos, ünnepélyes üzenetben jelentse be az új császárnak s királynak II. Vilmosnak uralkodásra lépését. Waldsee gróf lett ezen magas küldetése kismelégye, mert mindama magas katonai személyiségek közt, kik ezen alkalmuál tekintetbe jöhettek, ő a legkedveltebb a Habsburgok udvaránál az osztrák-magyar hadsereg iránt oly meleg élénk érdeklődést tanusított, hogy egy ideig nem minden alap nélkül, feltételezték, miszerint ő van kismelerve arra, hogy egy kazus-federis és a szövetséges államok hadseregei közös, vagy egyetértő működésének bekoövetkezése esetére közvetlen érintkezésbe lépjen az osztrák-magyar hadsereg

* Ez igen tekintélyes közből vett nagyrészt közelemnyre, különösen felhívjuk olvasóink figyelmét.

vezérléssel. A mennyire volt bizonyos jogosultság — miként említők — ezen feltevésben, habár nem is egészen azon formában, melyben annak idején a nyilvánosság elé vitetett, a mint azon formában dementalni is kellett azt; oly kevés volt bebizonyult egy második hír, mely Waldersee felől Ausztria-Magyarország iránti magartására vonatkozólag terjesztett s abban összpontosult, hogy a jelentékeny német hadfi kicsinyölög nyilatkozott az osztrák-magyar véderő cselekvési képességéről. A grófnak egy épp oly magas, mint bizalmas misszióban a budapesti udvarhoz való küldetése bizonynyal az elképzelhető legdrasztikusabb cselekedata az e fajta hiteknék, a mint határozott tény is, hogy Waldersee gr. az osztrák-magyar hadtigről nemcsak elismerőleg, hanem éppen lelkesedéssel nyilatkozott és csak a hadsereg számbeli erejére vonatkozólag tett néhány megjegyzést, mely azonban csak a gróf politikai katonai nézetének volt a kifolyása, a ki határozottan a mellett volt, hogy a szövetséges hatalmunknak most kellenie támadniok, mikor az esetleges ellenségnél határozottan erősebbek s épen ezért hadseregük állományát rögtön a legmagasabb fokra emelniök, a melyre az egyáltalán csak felszavartat. Ausztria-Magyarország azonban akkor e tekintetben messze megette volt Németországnak; ma már ezzel is másként áll a dolog, mert azóta Ausztria-Magyarország az ismeretes törvényes és adminisztratív intézkedések által oly állapotba helyezkedett, hogy már egy általános mozgósítás előtt is képes haderejét a leggyorsabban a szükséges stratégiai pontra állítani. Waldersee tábornokban tehát épen azon katonai kapacitásokat küldtetett, mint az új császár intím üzenetének: hozzája az udvarhoz Budapestre, a ki az összes német katonai dignitások közt legközelebb áll az osztrák-magyar hadsereghoz, s a ki a két fél seregei közti bajtársi viszonyt a leghatározottan teszi szemlélhetővé.

Egyáltalán nagy tévedésben vannak azok, kik azt hiszik, hogy az új német császár némi hajlandóságot tanusított a német-osztrák-magyar szövetség bensőségét kevésbé szibbeli melegséggel fogni fel, mint nagytatja és atyja tették, s hogy II. Vilmos a három császár-szövetség visszaállítására törekednék, még a hármas szö-

vetség lazításának árán is. Ez határozottan nem áll. A fiatal német császár — mint mai trónbeszédedében mondá — a czárt is barátul birni óhajtja, s ebből még nagytatja életében sem csinált titkot. Egyezségeit is szeretne létre hozni Oroszország és Ausztria-Magyarország közt de semmire sem az utóbbinak egyoldalú áldozata árán, hanem oly tranzakció segítségével, mely mindkét résznek inkább előnyt s tekintélyemelőst hozna, mint hátrányt s a hatalmi kör kisebbedését. De semmi alapja nincs azon feltevésnek, hogy a császár, II. Vilmos másként gondolkozzék e tekintetben, mint gondolkozt „Rudolf trónörökös legbensőbb barátja,” Poroszország hercege s utóbb a Németbirodalom trónörököse. Tagadhatatlan barátságosabb légáramlat jö a Némettől Ausztria-Magyarország felé is mióta II. Vilmos a német trónra jutott s egy baráti fáradozás, melynek a Balkán-félszigeten a befolyási kör megosztása és kiegyenlítése Ausztria-Magyarország és Oroszország közt lenne a célja, Pétervártól ma bizonynyal készséges előzékenységgel fogadtatnék. Csak az utóbbi napokban is ismételten s meglehetősen átlátszó szándékossággal jelezgettek Pétervártól, hogy már legközelebb oly események következhetnek be, melyek a világ béke érdekében szükségessé válnak — kölcsönös megegyezés alapján — Ausztria-Magyarország intervenczióját Szerbiában s Oroszország beavatkozását Bulgáriában Szerbiá mindenfelé forrong a jelenlegi állapot abszolút tartathatatlant, ott minden feltartóztatlanul kiérkező törekedők, a szerbiai zavarok kitörése pedig elkerülhetetlenül Bulgáriában is visszhangra talál.

Ausztria-Magyarország az orosz diplomácia ezen sóvénykaróval történő gyűnőd figyelmelterésére még eddig nem reagált, sőt inkább szilárdan s tünen megmarad ismetetlen s nyilvánosan, ünnepélyesen nyilvánított programja mellett: A Balkán a balkán népeknek

de mégis jellemzős nagy jelentőségű, hogy ugyanazon Oroszország, mely még röviddel ezelőtt fenyegetett, hogy Ausztria-Magyarországot „Bosznia és Hercegovina folytonos okkupációja miatt” felelősségre vonja, ma már Szerbiát tartja eleje csalátekül.

Haditáncs Budapest. Budapesti jelentik: Beavatott körkörös a hir, hogy szerdán, június 27-én, Budapestén haditáncs lesz, melyben Waldsee gróf német tábornok is részt fog venni.

A magyar delegáció hétfőn nyilvános ülése, naprendje meglehetősen nagy tárgyszorozatát gyorsan elvégezték. Legnagyobb érdek ez ülésen a külügyi kérdések körül kifejlődött rövid eszmecsere volt, melyben Falk Miksa, mint a bizottság elnöke, és Apponyi Albert gr. szözlalktak fel. A külügyi albizottság bizalmi nyilatkozat indítványozó jelentéséhez a bizottság plenuma is egyhangulag hozzájárult.

Reuss herceg megbízólevelenek átadása. A „Bud. Corr.” jelenti: Reuss hercege, német követ, legközelebb, ha a felsége még Budapestén lesz, itt, ellenkező esetben pedig Bécsben fogja a felségének ünnepélyes kihallgatásán a trónváltás alkalmából újonnan kapott megbízó levelét nyujtani.

A zsidó egyházközségi ügy rendezése. A zsidó hitközségi ügyek rendezésének kérdése, úgy az izraelita hitközség kebelében, valamint azon kívül, az utolsó képviselőválasztások óta is, sürdén képzete megbeszélés tárgyat. Trefort miniszter ez ügyet már régebben kiváló figyelem tárgyává tette és évök óta gyűjtötte is az adatokat, melyek e kérdés megoldásánál szükségesek. Az első nagyrontosságú intézkedést e téren Trefort miniszternek 1885. évi szabályrendelete képezte, mely az anyakönyvi ügy rendezése mellett, a különböző népszegény hitközségek között közös érdektárgyat létesített. Azóta az anyakönyvi ügy teljesen rendezve lett, ezen felül pedig csak az ügy léteit alapon keletkezett az a nagy fontosságú kérdéscső, melyet folyó hó 21-én inté ett a törvényhatóságokhoz.

E körrendelet fértves bizonyosságot tesz Trefort miniszternek kiváló tapintatáról, melylyel a zsidó hitközségi ügyek szilát viszonyait az annyira óhajtottó egységes szervezet felé terelt. A zsidó hitközségek adminisztrációja terén most milyen helyzet létecsül, mely amellett, hogy

Az „ARADI KÖZLÖNY” tárczája.
(Junius 27.)

Versek.

I.
Óda a Hegyaljához.
Állam gyönyörrel berkeid árnyain!
Szántam hűsöd légedet édesen!
S láttam, miként száll téjaidra
Kék borulattal a néma alkony.

Láttam egednek csillagos fjelét,
A hold sugárt fényleni tájodon;
S érzem, miként leng illattal
S lágy fuvallommal az esti szellő.

Hallám zenédet csergedő patak
Arnyait élénen völgyi lakodnak, hol
Búvós zajdától, édes álom
Ringata lány öléssel engem.

Ittam a nektárt szép hegyeid között!
S kéjtelt ajakkal csókaid édesem
Euterpel s intő égi hangod
Lelkemet isteni bájjal érte!

S muszám öröm közt áldozó eneket
Te néked isten! áldva kegyelmedet,
Hogy e hazának árda földén
Kincseid isteni kézzel adad!

Ah! de hová tünt isteni ihleted
Szöblőgússal megkoszorozta téj?
Hogy réd borul most néma gyászod,
S szedzős ékeid édes sírba!

Mely rémes átok vaskeze törli le
Nektárral áldott isteni díszed?
Hogy rut koporra omladozva,
Jel se mutassa a régi fényed!

Pusztulnak ékeid! s dus hegyeid s nemes
Kincsekből áldott térid állanak,
Mint régi nagyd sírhanadjai!
S bus szemében a néma gyász ül.

Igy vess a földön minden a mi nemes!
Nagyds, dicsőség, nemzeti díszünk!
Csak a salak gyúza gyáva korban
S hírdeti: sirköve gyóvendelmét!

Az „Aradi Közlöny” számára írta:
A. dr.

II.
Tudom én...
Tudom én, ha nem is mondod,
Tudom: hogy hitlenkedettél,
Meggugta ezt a falombja,
Még — a rező viráglehel.

Ezt regéli parton nyíló
Nefelejtenek a patak-hab,
Est a csacska kis pillangó
Illatos szep rózsdáznak...

Ex hallik ki a csalagny
Méla bánatos daldából,
Ex a bus alkonyi szelől
Títkos, — halk süttögdásból...

Csalásdagod fájó képe
Ott reg minden gyönygharmonon,
Melyet felszív a tüzes nap
S ott marad a — csillagokon...

Az „Aradi Közlöny” számára írta:
Talabor.

Kirándulás Paulisra.
(Falusi idyll.)
— Az „Aradi Közlöny” eredeti tárczája. —

Milyen felséges valami egy falusi kirándulás egy városi embernek!
A mult vasárnap reggelén amugy családsian felültünk a vonatra és a legjobb kedvben indultunk Paulisra.

Höten voltunk: Két férfi és öt szép nő, s így a legvirágosabb kedv uralkodott köztünk. A felkelő nap halvány sugarai bevetődtek a kupéba és ott játszadoztak, megaranyozva a jökedvtől mosolygó arczokat.

Szemeink előtt a legszebb fajak vonultak el. Itt-ott a pásztor furulyája hangzott fel lágyan. Aztán mind gyengébben hangzott a panaszos dal a tovarobogó vonathoz, míg végre egészen elenyészett.

Kora reggel 7 órákor érkezünk meg Paulisra, erre a gyönyört helyre, hol ki szálltunk, s gyalog vettük utunkat a községbe.

A nap már melegen sütött s bizony egy kisvé véréjékesen érkezünk meg hitűzött szelünkhöz, a társaság női tagjainak egy rokonához, hol leszereltünk s magunkat kényelembe ténen, vártuk a reggelit.

Olyan — hogy úgy mondjam — költőien nézett ki a párlogó „tormás virali”, melyet élénke találak, s nem is hagytak magunkat kinálni, hanem erősen neki látva, egy pár peroz alatt — városi sásákhoz illően — csak a tányér maradt meg.

Miután megreggeliztünk, (és pedig mondhatom pompásan) egy pár jéghideg sörsö üvegek hágtunk a nyakara és kezdünk azaf kömölyen politizálni.

Nem vethettünk semmit a szemére egy másnak. A sör nagyon jól osuszott mind, nyajunknál.

Ezután felkerekedtünk és egy sötét tetűnk Paulison. Majd feltűntek egy kocsi 9 órákor és átkocsiztunk Radnára, hol meghallgattuk az istentisztelet egy részét; aztán gyalog átmentünk Lippára, hol az ismerősöket látogattuk meg.

Ennek végeztével ismét Radnára mentvön, ott várakozó kocsinkra felültünk és délben már ismét Paulison voltunk.

Itt egyszerű ebéd, valóságos lukullus lakoma várt reánk és nem tagadnom, hogy annak kivétel nélkül mindnyájan megfelelő-tűnk.

Az ebéd közben finom vörös bort it-tunk, mely még jobban fellíallyazotta az amugy is uralkodott kedélyes hangulatot.

Soha vidámabb és kellemesebb napot még nem értem.

A pompás ebéd után az udvarra mentünk, hol egy jó hinta volt felállítva és jól meghintázattuk a hölgyeket, kik szinté meg is aszállak bennünket, látva piros arczunkat és verejtékezés homlokunkat és egész sajnálkozva említek, hogy mily nagyon fáradságos munkát bízta reánk.

Es mi? Mindennek dacára szerettük volna, ha egész nap hintáznánk.

A hintázás után felmentünk a meredek hegyre, hol nekünk férfiaknak kellemes köteleesség jutott. T. i. a nőket kellett segíteni a felmenésben és lemenésben. Oh ez igen pompás feladat volt; melyre azt mondjuk, hogy mákor is kértük belőle.

A hegyről lejövet az állomáshoz mentünk, mert vendégeink voltak érkezendők, s fél 4 órákor csakugyan berobogott a süttőlő vonat, hova a vártakat.

Kettőztől jó kedvvel mentünk most tehát hazafelé és most kezdődött csak az igazi mulatság.

Jégbeültött vörös bort hoztak az asztalra és fogyasztottuk azt férfiak és nők egyaránt szorgalmasan. A vidám kedv ki-oszpott és tartóztatlanul tört elő. Megindult a dal, az ének és megeredtek a feles élczek, melyek csak úgy sziporkáztak, különösen a nők ajkain. Így lett bebizonyítva, hogy a szép nők egyszerűszemű szellemesekek is.

Esti hét óra felé felkészültünk, s kimentünk az állomásra, mert az esti vonattal vissza akartunk térni Aradra.

A jökedv és derűtség nem hagyott alább.

Midőn a második osengetés elhangzott, elbusosztunk a szives vendéglátóaktól és elhelyezkedtünk a vonaton. Eppen elfértünk a kupéban és egészen magunkra voltunk!

A pompás derűtség szilát még fokozódott és a vidám ének ismét megindult a vonaton és tartott Aradig.

A kísérőn keresztál vettük utunkat hazafelé. A esendes „Istet” a hold sugarai egészen megenyhátották.

Vidám oseevés közt kisértük haza a hölgyeket és elbusozva tölnek vettünk mi is haza, hogy egy nyugtalan esztötöt nap emlékével hajtottuk púpáalomra fejűket.

Igy lehet egy nagyon szerény kirándulás is feledhetlen.

Ha—ti.

Egy veszélyes titok.
(Angol regény két kötetben.)
— Az „Aradi Közlöny” számára fordította: —
(57. fejt.)

Denise.

II. KÖTET.

TIZENHETEDIK FEJZET.

Szerelmi tivódnás.

— Az én házam mindig házas lesz, mint eddig, — mondá az ezredes Juliához; egy pillanattig szinte hittem a gyauviseásoknak egy Clifford leány ellen.

E szavakkal az ezredes Juliához lépett és karját nyujta neki, mikor Juliá ezt elfogadta, közeledett hozzá Peroy ragyogó arczal, hogy szerencse kívánását fejezze ki: Juliá azonban fejét hátra hájtva, oly dühös tekintetű vetett szegény szerelme-re, hogy az fejétén hátrált, miattl imádjatja bűzükön haladt tovább nagybátyjával.

As ezredes még egy megvettől becsupillantást vetett a tökéletesen leusított Bartleyra. Most jobban el volt határozva, mint valaha, hogy Juliát megyéré teszi. Ezúttal azonban elég okos volt a dolgot el nem birtelenkedni, sőt inkább felakarta használni a fiatal nő neheztelésének bolylyását.

— Az legyen Bartley leánya? mondá Juliához.

Eppen úgy néhettének róssák a szemétdombon, vagy csak a varjufésekben kelhették ki. Bátor leány, bátor leány. — Így méltányolta az ősféjű ezredes a nemes fiatal leányt, mert az öreg az nemes érzelmit volt és tudta becsulni a nemeseséget: a Mary nemes magviseletét.

— Oh, kedves nagybátyai! Mennyire örülök, hogy olyan jót gondol a kedves Maryról.

— Hogy jót gondolok róla? — kiáltott fel az ezredes — nem valami szép lenne tölem, ha nem tenném. A esajta asszonyok nyerek meg fiok által a természet sikereit. Ez a fiatal teremtés nem lehet szába egy család vagy egy gyáva anyja.

Hirtelen gyöngéddé lett hoves hangja.

— Sregey kis jószág! — mondá férfias meghatottsággal, — milyen haláispadant jött ki az ajtón, hogy segítségére legyen! O nem hobotos, a hogy az a gasmber mondta, ő nagyon jól tudta, hogy mi,

a zaidó hitfiggyel kapcsolatos közérdek hivatás védelmével szolgál, a felekezeten az egység szervezeti iránti bizodalom és az annak elérésére szolgáló tetteiket tetemesen növeli. E körrendelet megadja az autonóm alkotás igényelte elbirtételeket és a létező akadályok legyőzésére szükséges ellátó erőit.

Magának a zsidóságának autonóm hitfelkeltő való szervezése vagy a törvényhozásból, vagy az érdektel felekezeteinek önönkelből indulhatván ki, Tre fort miniszter igen helyesen jött el, midőn körrendeletében a szervezeti kérdést az illetékes tényszók részről érintetlenül tanúrtartotta. Meg lévén tehát adva a zsidóság szervezésére megkívánható szilárd alap, gyosan várhatja a kormányt és a közvéleményt, a zsidóság a most életelőt rend a zsidóság, az egységes vallástestületi organizációjának létesítését, a modern állam követelményeinek megfelelően, önkormányzati alapon mellobb megállapítja.

Külföld.

A német birodalmi gyűlés megnyitása. — június 26.

II. Vilmos császár tegnapi első fellépéséről már megemlíkeztünk bő táviratunk alapján. Most az alábbiakban adjuk a pászár fényű ünnepély teljes leírását és a trónbeszéd szövegét.

Ünnepélyességek.

Ritka ünnepégek színhelye volt hétéfőn a német főváros. Ma lépett trónra az ifjú Németország — ez volt olvasható a sazeszek őrvendző arczán, kik betöltötték az utakat, főkép azokat, melyek a Hohenzollern királyi kastélyának környékén fekszenek. Va óságon német nemzeti ünnepként fogták fel a mai napot, olyan jelentőségű tulajdoni ott neki. A várkaatly előtt, a Harsk alatt, ezer meg ezer ember állt, hogy a felvonást lássa. A történelmi aktus azonban bent, a kastély belsejében folyt le. Egy óra volt kifizve a birodalmi gyűlés megnyitása. Déli 12 órákor az uralkodó fiadalmak és kísérők a császári párlakosztályában gyűltek össze. Onnan a császár a fejedelmi személyekkel együtt, és nagy kíséret által környék, déli 12 órákor a kapulába ment. A császár oldalán jobb és balról, a saasz király és a bajor régens herceg haladtak, őket követték a bádeni nagyherceg, a hesseni nagyherceg, a württembergi herceg, Henrik, Lipót és Albert porosz hercegek, a weimari és sverini nagyhercegek és a többi hercegek és fejedelmek. Az isteni tisztelet folyamán Koegel udvari lelkész beszédet mondott és annak befejeztével a menet ugyanazon rendben vonult ki ismét a kapulából.

A kapulába és onnan a trónterembe a menet a következő sorrendben haladt:

Első ment Stiehle tábornok a birodalmi jogú, aztán Sternberg tábornok a birodalmi almával, Stollberg gróf a porosz koronával. Az új német birodalomnak tudvalevőleg nincs koronája, a német-római császárak koronája Belső örökösöké. Következett Hülshoff tábornok, a birodalmi pallossal, a mögött Blumenthal tábornagy a birodalmi zászlóval. A császár félmóltóság és halálom jénnyei, a pallos és a zászló közt lépdelt, az a g. 88 éves Moltke kezében a tábornagyi pálcával. Blumenthal

féle lépést akar tenni, de női szive doasára bátran szállott szembe a szegénnyel s oly elszántan, mintha nem jelenne más, mint a halál. Nagy nemes lett volt, igazságos és férfias cselakodót volt és mégis igazi női finomsággal volt kivé. Valóban nagy és ritka dolog, hogy a férfi és női sajátságok egy ritka hőiessegen olvadjanak össze! Felhívta egy öreg katona szivét és hálaival telik el a gondviselelés iránt, hogy még van egy néhány teremés a ki becsületére valik az emberiségnek!

Az észre, ha egyszer egy tárgyba beleemlékett, nehezen tudott belőle kibontakozni. Most is az egész — Clifford-Hall: vezető uton — a tárgyaló maradt és a többiek közt azt a megjegyzést tetta, hogy eddig megjegyzései szerint, az igazságérzet nem tartozik az aszonyok főerényei közé. Az ő véleménye szerint más erények uralkodnak az aszonyok felett!

Igen, azt mondják az emberek, — volt a Julia válasza.

— Es ez egyszer igazuk van az embereknek! — teré hozzá az ezredes.

Együtt léptek be a háza és miss Clifford azonnal saját szobájába sietett. Itt új elegans kullapp és schalll ékesítte magát, — miért is tette ezt? Hszen csak a kerthen bolyongott, a míg a külső kerítéshez ért egy kis ajtóhoz, mely a parkba vezetett. Mialatt a vasarozat megélt fel a ná sétált, észrevette hi imádójának alakját. Természetesen, csak egy oldalpillantással. Hogy meg volt-e lepve a fiatal szövegésgal, vagy hogy talán egy napugráiban ragyogó baló mögött leselkedő pókhöz hasonlón várta áldozatát, azt talajja ki az olvasó maga.

Perey a kis ajtóhoz állt. Julia a meszesziben merengő szemekkel már két ízben haladt el mellette a nélkül, hogy a legkevésbé is mutatta volna, hogy észrevette. Midőn harmadszor haladt el a kis ajtó előtt Julia, Perey sugva, de kérés hangon szóalt meg:

— Julia — Sem hallani, sem látni nem akart a másik A távolba merengős, ugylatszük teljesen elfordult át.

Perey erre kinyitotta a kis ajtót és be lépett. Midőn Julia ismét odaért elodálkozva pillantott rá.

— Mit akar ön itt? — Onnel beszélni.

— Hogy engedélyt ezt meg magának a történetek után?

— De kedves Julia!

mögött következett a zifju császár. A fekete sasrend lovagjainak biborvörös köpenye volt vállaira vetve s ez alól előelcsillagott a tábornagyi egyenruha. A csákót kezében vitte, nagyon sápadt volt s zemeit a földre szegve lassan lépkedett. Az összeszorított szájjal, degessegre, vagy elhatározottságra mutatott.

A császár jobb és baloldalán a német nép által jól ismert és szeretett két férfi: Luipold bajor herceg regens és Albert saasz király haladtak, kik 1870-ben oly kiváló szerepet játszottak. Luipold herceg volt az, ki a versaillesi fúhadiszálláson északi és déli Németország kibekülését megindította és a kinek segítségével tudták bírni II. Lajos bajor királyt, hogy felhívja a német fejedelmeket a német császárság helyreállítására. Albert saasz trónörökös Reumontnál és Sedannál vezette győzelemre a német seregeket. E két büszke fejedelmek, a kik látták a legnagyobb német diadalmat, lépdelt a császár két oldalán. Ezután következtek a bádeni nagyherceg, a ki szintén ott volt Versaillesban, a mecklenburgi nagyherceg, kinek atyja 1870-ben tábornagyjá lett, a porosz királyi ház hercegei és szinte végtelen sorban a többi német fejedelmek és hercegek.

E közben a birodalmi gyűlés tagjai összegyűltek a fehér tereben és 1 órákor megjelent Bismarck herceg vértess egyenruhában Luipold bajor meghatamozott a szövetségének élén és bejelenté a császár megjelenését. Egyidejűleg a tróntól jobbra levő pályában megjelent a császár négyesében, kezén fogva a szintén gyászba öltözött hat éves trónörökösét.

A császár szilárd léptekkel, de komolyan, sápadtan, lemán lépett a trónra. A birodalmi fejedelmek és hercegek jobtról és balról álltak fel. Mély csend honolt az egész gyűlésekben. Egyzserre, mintegy intésre, egyhangú „hoch“ és „hurra“ kiáltásban tört ki a gyűlések. Elénk pír borította el császár arczát, méjyen lélekett és aztán a Bismarck hg. által nyújtott, fekete gyászszatyor papírról olvasta a trónbeszédet nagyon hangosan, de szilárd hangon és biztos hanguloyozással.

A trónbeszéd.

Tisztelet urak!

Fájdalomtel szízzel üdvözölöm Önöket és tudom, hogy velem együtt gyászolnak. Boldogult atyám súlyos szenvedésére való élénk visszaemlékezés és az a megrendítő tény, hogy három hónappal ő felsége, néhai Vilmos császár elhunya után hivatta voltam a trónra lépni, ugyanazon érzést keltek valamennyi német szivében és fájdalmunk meleg részvétre tölt a világ minden országában. Annak hatása alatt fohászkodom Istenhez, adjon erőt a magasztos kötelességek teljesítéséhez, melyeket akarata rám rótt.

Isten akaratát követve, szemem előtt lebeg ama példa, melyet Vilmos császár nehéz háborúskodások után békeszerető kormányzatában utódaira hagyott, mely példának boldogult atyám uram kormányzata is megfelelt, a mennyire szándékainak érvényesítését betegségé vagy halála nem gátolta.

Meghívtam Önöket, tisztelet Uram, hogy Önök előtt a német népnek kijelentsem hogy etőkélt szándékom, mint császár és mint király ugyanazon uton haladni, me-

Hogyan mer engem Juliának nevezni?

— Nos hát, miss Clifford. Legyen bár olyan jó, hogy engem meghallgasson.

— Egy szót se! Ön az oka, hogy a szegény Maryt és engem az az utálatos apa ugy megcsértett?

— Mióta apa?!

— Az az utálatos és most kezembernek mondom! Kiről lehetne tehát másról szó, mint mr. Bartleyről és — mondá hirtelen hevességgel. — önről magáról!

— Hogyan, ön engem éppen olyanakk tart, mint Bartley? — kiáltá nem kisebb hevességgel Perey.

— Nem, azt nem mondom!

— Ez már valami, — vélskódt Perey rey, kit még e kis elismerés is megörvendtetett.

De most a fiatal hölgy tovább magyarázott.

— Ont még sokkal rosszabbnak tartom. Látja ön mindig azt állítja, hogy szert és mégis bizalmatlankodik, enélkül, hogy a legesekélyebb oka is lenne rá!

— Hogyan s mikor bizalmatlankodtam? En azt hittem, hogy ön a karpereczemet oda adta valakinek. Es ön csakugyan tetta is. De becűleltében egy pillanatig sem kétkedtem.

— Igenis tette! Aroza egész tisztán mutatja.

— Az én ar—ar—ozomért nem vagyok félsé-felelés.

— De igavis, felcöl! Önnek nem volt a legcsekélyebb oka sem arra, hogy olyan levert, kétségbeesett, nyomorult, egy szóval olyan csunya arczot mutasson. Az ön feladta volt — és az ön arczának mutatni kellett volna, — hogy a látszatlan ha nem is, de én bennem bizik.

— A la—lá—látszat oly erős volt, hogy kö—kö—közönyösségnek nézett volna ki, ha nem lettem volna az az által meg—ré—ré—rémitve. Nem létezik igazi sze—sze—szerelem fé—féltékenység nélkül!

— Aha?! — kiáltott fel Julia, végre bevallja, hogy féltékeny, miután vagy százszor tagadta! En azt állított azonban, hogy valódi szerelem becsűlés és bizalom nélküli nem existálhat és hogy e kétfő nem barátja a féltékenységnak. — Es az egész láрма egy hitvány karperecz miatt történt.

— Nem hi—hi—hitvány! Egy örökség ő—ő—őseimtől!

— Önnek nem lehetnek ősei; azok után a mit tesz, legalább ezt kell hinned!

(Folyt. köv.)

lyen boldogult nagystyám szövetségeseinek bizalmát és a német nép szeretetét, valamint a külföld jóakaró elismerését kívirta. Hogy ez nekem is sikerteljű, Isten kezében van, erre komoly munkával törekedni szándékom.

A német császár legfontosabb feladatai: kifelé a birodalom katonai és politikai biztosításában, az ország belsejében a birodalmi törvények végrehajtása feletti örkedésben állanak. E törvények legelője a birodalom alkotmánya; ezt megővni, ezt megőrizni mindazon jogokban, melyet a nemzet mindkét törvényhozó testületének és minden németnek nyújt, de azon jogokban is, melyeket a császárnak és a szövetséges államok mindgyökének és uralkodóknak biztosított: a császár legfőbb jogainak és kötelességeihez tartozik.

A birodalom törvényhozáisában a közreműködésre az alkotmány értelmében inkább, mit Poroszország királyának, sem mint német császárnak nyilik terem, de mindkét irányban arra fogok törekedni, hogy a birodalmi törvényhozáis mütvét ugyanoly szellemen vezessen tovább, a mint azt megboldogult uram, nagystyám megkezdette. Különösen magaméva teszem egész terjedelmében nagyatyámnak 1831. november 17-én kibocsátot tizenetét és annak értelmében továbbra is oda fogok hatni, hogy a birodalmi törvényhozas ezután is oda törekedjék, hogy megadja a munkásosztálynak azt a védelmet, melyet a keresztény erkölcstan alapelveit magárá téve, a gyűngőknek és szorongatotaknak a létért való küdelemben megadhat. Remélem, hogy ez uton sikerülni fog közebb jutni az országunk teléradámii ellentéték ki-gyenlítéséhez és hiszem, hogy benső jólétünk fejlesztésére egyértelmű támogatásra fogok találni a birodalom minden igaz híveivel és a szövetséges kormányoknál a külön pártállások szerint való szétszakadás nélkül.

Epp ugy szükségesnek látom, hogy állami és tarsadalmi fejlődésünk a törvényesség határai között tartassék és hogy mindazon törekvésekkel szemben, melyeknek céljuk és hatásuk, hogy az állami rend alapjai megbolygattassanak, erős ellentállás érvényesüljön. A külügyi politika tekintetében el vagyok töklve, hogy a mennyire tölem telik, mindenki vel békében maradjak. A német hadsereg iránti szeretetem és ahhoz való viszonyom soha sem fognak arra csábítani, hogy az országot megfoszssam a béke jótéteményeitől: a háború, a birodalom vagy annak szövetségesei ellen intézett támadással, szükségképpen ránt nem erőszakolják. A hadsereg legyen képes a békét számmunkra biztosítani és ha a békét mégis megbontanák, ugy a hadsereg legyen képes a békét becsümltel ismét kivívni. Erre a hadsereg Isten segédelmével és erejé által, melylyel önök e közakarattal hozott legújabb védőtörvény alapján felruháltak, bizonyára képes lesz. Távolvántólem, hogy egy hadsereg támadásra felhasználja a felhasználtja m. Németországunk nincs szüksége sem újabb harosi diadalmokra, miután végképpen kívirta magának a jogot, hogy mint egységes független nemzet fennállhasson.

Szövetségünk Ausztria-Magyarországgal általánosan ismeretes. Német hűséggel ragaszkodom hozzá, nemcsak azért, mert meg van kötve, hanem azért is, mert a védelmi szövetségben alapját látom az európai egyensúlynak, valamint a német történet hagyományát, mely szövetségnek tartalmát ma a német nemzet egész közvéleménye helyesli és mely a fejlődött európai népjognak megfelel, miként az 1836-ig háboríttatlanul érvényben volt.

Hasonló történelmi viszonyok és a jelenkor nak azonos nemzeti szükségletei kötnek Olaszországhoz. Mindkét ország ragaszkodik a béke áldásaihoz, hogy nyugodtan munkálkodhassanak ujon kivított egységük megszilárdításának, nemzeti intézményeik kiképzésén és jólétük előmozdításán. Ausztria-Magyarországgal és Olaszországgal fennálló megállapodásaink nagy megelégedésemre lehelvővé tessék, hogy személyes barátságomat Olaszország czárhozá iránt, továbbá a 100 éven át fennálló békés viszonyokata szomszéd orosz birodalommal gondosan ápolhatom, a mi ép ugy megfelel érzelmeimnek, mint Németország érdekeinek. Midőn pedig a hétközi legelkieserésében ápolni szándékom, ép oly kétségelkívánom a kazát szolgálni, és gondoskodni kívánok a hadsereg-31 is. Felettebb örvendek, hogy a kül- a hagyomány szerű

viszonyok fűznek, melyek törekvéseimet az előbbi irányban is elősegítik. Bizva Istenben és népnél harozképességében, azon meggyőződést táplálom, hogy számba vehető időn át meg lesz adva nekünk, hogy békés munkálkodással megőrizzük és megerősítésk mind azt, a mit Istenben boldogult két trónbéli elődöm vezetése alatt harozolva kiküzdöttünk.

A trónbeszédet többször élénk helyeletes szakította meg. A trónbeszéd előlovasása után a császár megrázta a birodalmi kancczellár kezét, mire Bismarck a császár kezét megrököltta. A Luipold bajor miniszterelnök által kezdeményezett „hoch“ kiáltások közt hagyta el a császár kíséretével a termet.

Belgrádból igen nyugtalanító jelentések érkeznek a „Pester Correspondenz“ hez. A radikálisok korán sem tekintik magút legyőzöttnek, sőt inkább rendkívül éberényen dolgozik a nép között. A liberális táborban kitört szecesszió is nem a konzervatíveknek, hanem a radikálisoknak vált előnyére, azon töredéke a szabadelvű pártnak, mely Risticstől külön vált, teljesen a radikálisokhoz csatlakozott, sőt maga Bistios is kénytelen balra a nyarodni, ha izolálva nem akar lenni. Köztes a radikálisok közt már csak a hadseregre nézve van eltérés. A hadsereg megvédeteni s a milioz-rendszereh visszaterni meg sem akar Ristion. De ha személyes becsvágyának hasznáit vele, feláldozza még a hadsereget is. A Christiakabinet feladata valóban nehéz, a létező viszonyok közt a rendet csak némileg is fenuntartani, a fizetés képtelenségét tavol tartani, mely a radikális felfordulásnál is imminensebben fenyeget.

Legujabb posta.

A német trónbeszéd hatása. Berlini jányádó körökben a trónbeszéd ama pontjára helyeztek fókylát, mely a német- osztrák magyar szövetségről szól. Hangsúlyozták, hogy a trónbeszéd itt a kétállamésnépeinek viszonyáról beszél, míg a csár és Vilmos császár közt kizárólag és félre-magyarázhatatlannul a személyi viszonyt említi. Különösen figyelemreméltónak tartják ama szavakat, melyek szerint a egyik szövetségese nek a megátadása a Németország legnagyobb is háborút jelent. E szavaktól azt várják, hogy Ausztria-Magyarország népeit teljesen meg fogják nyugtatni Németország és szövetségének természeté és ezéja felől. Fontosnak tartják, hogy a német szövetségben levő fejedelmek mind ott voltak a császár környezetében, s ebben határozott bizonyítékát látják annak, hogy általában azok a célzatos állítások, mintha a német fejedelmek nem viseltetnének uranyoly hűséggel és odaadással az új császár iránt, mint I. Vilmos iránt vireltek.

A N. Freie Presse a trónbeszédről következőket írja: Vilmos császár trónbeszéde mindenkit boldogító izéreteket tartalmaz Nagy vigasz, hogy Németország az ifju császár uralma alatt is a béke öre lehet. A birodalmi kancellár békát akar, és a mig az ő tanácsára halgat a császár, addig Németország nem fog fegyverhez nyulni, ha csak nem kényszerítik rá. A mit a császár és Ausztria-Magyarországgal való szövetségről mondott, az varázsa szóként látszik előre feltetni a régi Németország, egy nyolczvau millió s birodalmat, melyet Bismarck valóait meg.

Vilmos császár trónbeszéde Rómában a legjobb benyomást tetta, mert Olaszország ily ünnepélyes alkalommal elsőszőr említették Németországban oly nagy tisztelettel.

Bismarck lapja a Pester Lloyd ellen. A „Nordd. Allg. Zeitung“ írja a „Pester Lloyd“ Vilmos császár proklamációja alkalmából oly gunyos és gyölöletes hangon tartott cikket köztöl hogy tartalmának visszaadásától tartózkodnunk kell. Németországban nagyon elterjedt az a nézet, hogy a nevezett lap Magyarország közvéleményét képviseli. Erdekel tehát tudnunk, vajjon a „Lloyd“ kifakadásai a magyar nemzet részéről jóvágyatnak-e. Ha ez az eset, akkor kétségkivül lényegesen változnának a szívélyes érzelmek, melyeket a trónbeszéd Ausztria-Magyarország irányában kifejezésre juttat. (A „Pester Lloyd“nak is, mint minden lapnak lehetnek egyes dolgokban önálló felfogásai, a melyekért sem a kormányt, sem nemzetet joggal nem vonhatja kérdőre még a „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“ sem — Az „Aradi Közlöny“ szerk.)

Távviratok.

Waldersse tábornok B. dapesten. —

Budapest, június 26. (Az „Aradi Közlöny“ eredeti távirata.) A király déleltől külön kihallgatásán ünnepélyesen fogadta Waldersse tábornokot, ki átadta a német

Vajjon mit mond ez újabb „szervilizmusoz“ a nagy Polónyi Szegény Bismarck. A szerk.

NAPTÁR.

Június 27. Szerda. Romai katolikus naptár: László k. Prot. naptár: Jeremiás. Gősg ország naptár: (június 15.) Amos pr. Nap kél 4 óra 4 perczkor, nyugszik 8 óra 1 perczkor.

Június 27. Az aradi fögymnasium és Ferdi's kola nyilvános tornavászeján.

Július 1. Aradmegye közgyűlése dél-élt 9 órákor.

Július 11. Az aradi dalgolyot sártkőrű dal-és táncosestélye.

„A Kölcsey könyvtár“ kedden és szombaton déltűn 3—4 és pénteken déleltől 11—12 óra köv használható.

HIREK.

Arad és vidéke.

Az aradvárosi képviselő választások névjegyzéke mátló kezdve július 15-ig a városhaza tanácsotermében közszemlére ki van téve. Ezen ideiglenes névjegyzék alapján fog megállapítani az 1889. évbőn országgyűlési képviselőválasztási jogosultság, gal bírók névjegyzéke. Figyelemeltéjük polgártársainkat, hogy ezen névjegyzék ellen írásban benyújtandó felszólalások július 5-től 15-ig, az ezekre teendő észrevételek pedig július 16-ig 25-ig adandók be a polgármesteri hivatalba.

Licitenberg Schnesberg gróf tábornok, ki hétéfő este érkezett meg Temesvárról Aradra, tegnapi déleltől a 33. gyalogezrednek itt állomásozó első zászlóalja felett a zádorlakti gyepen szemlőt tartott. Körül-belül három óra hosszat tartott ez alkalommal a tábornok inspezirozása. A déltűn folyamán pedig lögyakorlatot tartott a zászlóalja a tábornok előtt; mely után a tisztikar a várkaszinóban bankettet rendezett a tábornok tiszteletére.

Ozv. Nachtnébel Ferenczné szűl Ottrubay Antónia temetése tegnapi déltűn ment végebe a temető halottas házából igen nagy közönség részvételé mellett, a mely részvét tanúságot tett arról a köziszteltérl, melyek a gyász által sujtott családok részesülnek. Ott voltak: Ormós P. Alispán, Szathmari Gyula megyei főjegyző, Jonescu Dome, főjegyző, Vannay János árvászeki elnök, Matavovszky Nándor dr. igazgató-őorvos, Salacz Gyula polgármester, Institoris Kálmán városi főjegyző, Sarlott Domokos tanácsos, „Perger“ János főjegyző, „Reicher“ Károly királyi ügyész, a királyi törvényszék bírái és összes személyzete, a kir. ügyészség, a kir. járásbírósg minden tagja, Kuncz Elek lyeczóalja igazgató, Lőcs Reszó kir. adófelügyelő, Hasz Sándor ügyvédi kamarai elnök és az ügyvédi kar majd minden tagja, Grünwald Ferencz keresk. kamarai elnök, ifj. Kristyórány János ipartestületi elnök, Lukácsy Miklós, Heinrich Sándor stb. és százkara menő nagy közönség. A beszentelési szertartást Révfalvy Manó helyettes plébános végezte teljes segédlettel. A beszentelés után a díszes koszorúkkal rakott koporsót a közel fekvő családí szíraltba vitték, s ott helyezték örök nyugalomra a művelt lelkű nőt, kit a messze távolban oly váratlanul érte a halál.

Arad város gazdasági széke csökkentőn déleltől rendkívül ülést tart a Buzsákbán miniszteri engedély folytán felállított pálinkamérés bérbeadás tárgyában. A városnak mint regalejogtulajdonosnak tudvalevőleg rendkívül kárt okoz a Neumanléle pálinkamérés, mely nem lévén regalejtételes, sokkal olcsóbban mérheti és italt, mint a városban levő pálinkamérők. Ezen hatalmas konkurrenzia ellensúlyozására határozta el a város az ottani korcsma szomszédóságában egy pálinkamérés felállítását, miután e határozatot most már a miniszterium is helybenhagyta, a gazdaságiszek céstörtéki ülésében fog határozni a bérbeadás iránt — Mint értesülünk már eddig is több pályázó van.

Az aradi szinzigazgató koncessziója. Az „Arad és Vidéke“ írja: Arad leendő szinzigazgatójának koncessziója még mindig nincs tisztázva. Engedélynyújt a mult hétén tárgyalta a kormánytanács és azt határozta, hogy miután a hátraleköt összegét lefizette, beadhatja kérvényét, engedély azonban részére csak akkor fog engedélyeztetni — amint ez egy előbbeni határozatban kimondott — ha könyv- és ruhátárnak sat. egy részét, a mely közjegyzőileg sőgorára iratott, visszairatja saját nevére, és ezt törvényes alakban igazolja. Mig e határozatnak nem tesz eleget, eddig kérvénye tárgyalatni sem fog.

Az aradi zenede kezdő tanítványainak vizsgálja tegnap déleltől tartatott meg a Krispin-teremben. A jelenvolt szép számú zenedéző közönség őrmel győződt meg az alkalommal arról, hogy ezen intézet kitűnő szakész vezetése alatt áll, s érdemes azon áldozatra, melyet ez az egyesület hoz. A haladottabb tanítványok vizsgálja — mely igen érdekesnek ígérkezik — ma déleltől lesz. Programját vasárnapi számunkban volt alkalmunk közölni.

Tornaünnepély. A fögymnasiumi és főreáliskolai ifjuság ma déltűn 6 órákor tartja meg torna ünnepélyt a lözozem tornaszíjában, melyre a t. oz. közönség tisztelettel meghívatik. — Junális és óakpézóküri ünnepély Városi Gizella jóhírű tanítotestének növekedési a városligetben tartott junális

BUDAPESTI TŐZSDE.

Junius 25-én.

Pénz		Áru		Pénz		Áru		Záloglevelek.		Pénz		Áru	
M. kir. aranyj. adóment. 48	97 30	95 00	Magy. orsz. bank részvény-áraság					M. földhitelint. papírérték 5%	102	103			
" papírjáradék adóment. 5%	85 50	85 60	Osztrák hitelintézet	281	381 20	Pesti közuti vaspálya	383	384	" " " " " 4%	100 25	101		
M. vasútj. kol. 120 frt o. é. (300 fc.) 5%	150 50	151	Osztr. magyar bank	870	875	Pesti közuti vasp. élvezet-jegyek	110	215	" " " " " 4%	95	95 40		
M. v. kol. 120 frt egyes dbkban	150 50	151	L. magyar iparbank	150	15	Budapesti III. ker. takarékp.	108	110	" arany v. ezüst 5%	131 50	152 50		
M. 1869. kel. v. á. kötv. (els.) adóment. 5%	95 75	96 25	Pesti magy. keresk. bank	684	685	Országos központi	452	457	" jelzalogbank 5%	102 50	103		
M. 1873. kel. ár. v. szb. (els.) adóment. 5%	126	127	Bécsi bizt. társulat	200	210	Pesti hazai első	7325	7525	" " " " " 5%	101	101 50		
M. 1876. kel. aranyban (els.) adóment. 5%	115	116	Bécsi élet- s jár. bizt. társ.	185	180	Egyesült Budapest fővárosi takp.	452	455	Kisbirt. orsz. földh.-int. 5%	101 50	102		
M. kir. nyerevény-kötésű 100 frt 50 frt drbja	122 50	123 50	Első magy. általános bizt. társ.	2900	2910	Magyar ált. takarékp. részvény	88	89	Osztr. magyar bank o. é. 5%	101	101 80		
Tiszai és szegedi kölcsön 4%	124 50	125 50	Fonclere pesti bizt. társ.	95	66	Alagut	145	147	" " " " " 4%	99 90	100 60		
M. k. földtm. kötvények 5%	104	105	Magyar-francia bizt. társ.	195	200	Altalanos waggon kölcs. társaság	69	72	" " " " " 5%	99 90	100 60		
" " " " " 1867. zárad. 5%	104	105	Pannonia vissz. társ.	860		" Franklin-társulat	198	200	Pesti keresk. bank 6%	102	103		
M. k. földtm. kötvények horváth-orosz. 5%	104	105	Concordia malom	423	424	Ganz és tursa vasón. és géppár	826	830	" " " " " 5%	101	101 50		
M. k. földtm. kötvények erdélyi 5%	104	105	Első budapesti malom	880	890	Geschwindt-féle szeszgyár	330	332	" " " " " 5%	101	101 50		
" " " " " 100 frt 5%	98 50	99	Erzsebet malom	242	244	Gyapjuno. és biz. I. magyar	246	250	Albina tak. és hitelint. . . . 6%	101	102		
Szülődézsavavált. kötv. (100 frt) 5%	99	100	Hengermalom	525	530	K-reak. építési	675						
Pest var. köcsöme 1870. évből 6%	106	107	Lula malom	252	255	Könyvnyomda "Atheneum"	4 4	448					
" " " " " 1871. évből 6%	107 25	109	Molnárak és sütők malma	353	350	" " " " " Pesti	1070	1109					
Budapest f. v. 1880. köcsöme 6%	100 75	100 50	Pannonia malom	755	760	Közébn. és téglagy. (Drasche)	221	2 2					
Budapesti bankkegyes. részvényt.	100	100 50	Viktoria malom	130	132	Nemzetközi waggon-kölcsön-részvénitársaság	59	60					
Magy. ált. hitelbank	281	281 50	"Adria" m. tengeri hajóz. részv. t.			Pesti építő-társaság		101					
Magy. jelez. hitel. II. kib. in. elismv.			Alfold-fiumei vasút 5%	175 50	176 50	Rimamurány-salgótarj. vasútvtr. s. Salgótarján közsébn.	100	101					
Magy. lez. s. pénzváltóbank	89 25	89 60	Béni vasút 5%			Schlik-féle vasú. és géppár.	171	172					
			Eszákeleti vasút 5%	154 50	155 50	Schlik-féle vasú. és gépp. II. kib.	152	154					
			Erdélyi vasút 5%	172 50	172 50	Serfőző első magyar	810	820					
			Győr-sopron-ebenfurti vasút 5%			Sertőlizáló	270	274					
			Kassa-oderbergi vasút 4%	142	143	Óskinti köbánya							
			Magyar galiziani vasút 3%	160 50	161 60	podium- és csontlisztgyár	110	120					
			M. ny. v. (sz. győr-gyázi vasút 5%)	157 60	158	zálloda-részvénytársaság	104	106					
			Osztrák áll. mvasút 5%	232 50	233	égla- és mézszegő ujaki	149	150					
			Pécs-barcsi vasút 5%			örök dohányrészvény	252	255					
			Tiszvárdéki vasút 5%			Göztelgyári köbányai szelvé. nélk.	105	105 50					
			Osztr. dunagőzhajózási társ. 5%			M. jelez.-bank ny. köcsönkötv. 4 sz.							

5279.1888. szám. 338 1-2

Árverési hirdetés.

Közírté tétetik, hogy a pécska-kovácsüzem uralomhoz tartozó alább felsorolt birtagyaknak további hasznosítása végett az alább megnevezett helyeken és napokon felsőbb jóváhagyás fentartásával irásbeli zárt ajánlatok tárgyalásával egybekötött nyilvános szóbeli árverés fog tartatni, melyre haszonbérleti kívánók 10% bánatpénzzel ellátva ogy hozzáadásával hivatnak meg, miszerint az árverési feltételek és a kiküldési árak azon helyen hol az árverés tartatik megtekinthetők.

Haszonbérbe adatnak:

I. A magy. kir. államjósági igazgatóságánál Aradon, 1888. július hó 17-én d. e. 10 órakor az Ambrozisfalva-Apaca, Battonya, Foldvár, Almaskamrás, Nagykamaras, Kiskirályhegyes, Kisiratos, Nagymajláth, megyesi csárdabélei és a pitvaros községekbeli italméresi regale jog.

II. Pécskán a m. kir. kincst. ispánságnál 1888 évi július hó 18-án d. e. 10 órakor a bassaraga-sziondai I., II. és III., IV., V., VI. és VII. számú pusztán valamint a m. cs. nadi káposztás föld és cs. palotai csigalegőzőn gyakorolható vadászati jog.

III. Megyessen a m. kir. kincst. ispánságnál 1888. évi július hó 19-én d. e. 10 órakor a földvár 5 1343, 1600 hold visszamaradt föld.

IV. M. Kovácsüzem a magy. kir. kincst. ispánságnál 1888. évi július hó 20-án d. e. 10 órakor a m. kovácsüzem 15 522 hold volt lelkési föld, a kunágotai 88 számú 550 öles és az 54., 55., 56. számú 9 hold telep föld.

Aradon, 1888. július hó 21-én.

M. kir. államjósági igazgatóság.

(Utánnomást nem díjazatik.)

Hirdetmény.

Az országos selyemtenyésztés emelése érdekében a nagyméltóságú m. kir. belügyminiszterium által 1883. évi október hó 22-én 60972. III. a. sz. a. kibocsájtott rendelet értelmében a községek tulajdonát képező területen, továbbá az állami, megyei- és községi utak, vagy utcák mellett kitüntetett, de az ut- vagy utcatesthez tartozó területen álló szederfáknak selyemtermelési célokból szándékoltt levelezését, azon házak tulajdonosai által kiköve háza előtt a szederfák állanak, meggátolni vagy a fák leveleit selyemtenyésztési célokra való felhasználásra alkalmatlanná tenni tilos. Ezen tilalom ellen vétők vagy cselekvők kihágást követnek el, az 1887. évi április hó 4-én 15874. sz. a. kibocsájtott belügyminiszteri rendelet értelmében 2 frt 20 frtig terjedő pénzbüntetéssel, behajthatatlanság esetében 12 órától 5 napig terjedő elzárással fognak büntettetni.

Aradon, 1888 évi május 7.

Urbányi főkapitány.

Lóárverés.

Alólirott ménesparancsnokság részéről ezenel közírté tétetik, miszerint vasárnap, azaz folyó évi július hó 1-én délelőtt 9 órakor a ménesből kielejtezett több darab kaucza és herélt ló fog a helybeli vásártéren nyilvános árverés útján a legtöbbet ígérőknek készpénz fizetés mellett eladatni.

Magy. kir. állam ménesparancsnokság Mezőhegyesen.

338 2-8

Csak 16 krajczár.

Legelősbő bevásárlási forrás.

16 krajczáros

Kockás szövetek. Csíkos szövetek. Vollet mosókemlék Cartonok. Festők. Batistok. Oxford. Canavaszok. Chiffonok. Vászna. Törülközők

csak 16 krajczárért.

Ugyisint nagy választékban és nagy mennyiségben kaphatók: Asztalművek, ágytakarók, paplanok, csipke, jutta és szövettűngöngyök, futószőnyegek, mindennemű vászna, chiffonok, törülközők, canavaszok, csinvatt butor. elmék, vitorlavászna.

Továbbá legújabb lodenkemlék beégek, kreppek, állort, koczkás, csíkos és mindennemű ruhás övek, fe. ete ternok, lüszterek.

Azonkívül női férfi és gyermekcipők, férfialapok. Vászna batist. moll selyem, fej- és zsebkendők.

Női, férfi- és gyermekfehérneműek nagy választékban és feltűnő olcsó árakon kaphatók:

Kilényi Adolf

a kék golyóhoz

kézmű, rövid, norinbergi, fehérnemű és gyermekjáték üzletében Aradon, főter. 20-ik szám, Arena-épület.

Csak 16 krajczár.

1945.1888.

340 1-1

18990.1887.

Árverési hirdetésnyi kivonat.

A kis jeni kir. bíróság mint telekknövyi hatóság közírté teszi, hogy Khon Bezs Floré végrehajtónak Kosma férj Bezs Maria végrehajtást ezenvedő elleni 200 frt tökéketelés és jarulékal iránti ügyében a kiejeni kir. járásbírósg területén levő Arad megyében fekvő a csintyei 40. sz. tjkvben A. I. 1-11. alatt felvetett ó. v. Kosma Bezs Onyicza özevyi szolgalmi jogával terhelt beltelkes ház és 1/4-ed k. á földre és azután járó legelő illetőségére sz árverést 707 frtban ezenel megállapított kiküldési árban elvndülte. és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1888. évi augusztus hó 7-ik napján d. u. 4 órakor Csinye községüzeménél megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áron ától is eladatni fog.

Arverési szándékokoz tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 70 frt 70 kr. o. é. készpénzben vagy, az 1881. LX. t. oz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt övadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy, az 1881 LX. t. oz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszert elismorvényt átszolgáltattai.

Kelt Kiejenőn, 1888. évi május hó 25-ik napján. A kiejeni kir. járásbírósg mint tkvi hatóság.

Lázár, kir. aljárásbíró.

6673.1888. k. h. sz.

Hirdetés.

A Ferenczter jelenleg feltöltés és szabályozás alatt állván a munkálatok elkészültéig gyümölcsözők és edényvásártérl nem használható, minélfogva értesítetik a község miszerint a Ferencz-ter feltöltési munkálatainak befejezéséig az eddig ott tartatni szokott gyümölcsöző folyó hó 27-étől kezdve az agyag-, edényvásár pedig a jelenlegi nyári országos vásár alkalmából a Mittelmann-féle szeszgyár előtt Bala-terre helyeztetik át.

Aradon, 1888. évi június hó 25 én.

Urbányi főkapitány.

Nyomatja és kiadja az Urbányi Könyvnyomda Aradon.

4175.1888. szám. 339 1-2

Árlejtési hirdetés.

Az aradi m. kir. államjósági igazgatóság részéről ezenel közírté tétetik, hogy az apáczei kincstári leégett korcsma tetőzet- helyreállításának vállalat újáni biztosítása céljából az aradi m. kir. államjósági igazgatóság hivatalos helyiségében (Fő-tér pénzügyi palota) 1888. évi július hó 16-án d. e. 10 órakor nyilvános árlejtés fog tartatni.

A kiküldési ár 1114 frt 88 krban van megállapítva.

A részletes árlejtési feltételek, költségvetési művelet és terv ezen kir. államjósági igazgatóságánál megtekinthetők.

Utóajánlatok nem fogadtatnak el.

Aradon, 1888. június 23-án.

M. kir. államjósági igazgatóság.

(Utánnomás nem díjazatik)

575.1888. szám.

339 3-3

Hirdetés.

A nagyméltóságú közmunka és közlekedésügyi m. kir. miniszter ut. évi május 31-én kelt 18353. sz. rendeletével az arad-zámi törvényhatósági ut 23 - 93 kilometer közti szakaszán lévő 10 drb átértes és hid helyreállítását 2485 frt 58 kr. valamint 63 - 84 klmtr. közti szakaszán uthid korlátok felállítását 3770 frt 06 kr. összeg erejéig engedélyezte.

A fenteallított munkálatok fogantatásának biztosítása céljából az 1888. évi július 9-ik napjának délelőtt 10 órájára az arad megyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében külön-külön tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó s a részletet feltételekben előirt 5%-nyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánlatokat mind két rendbeli munkálatokra külön-külön a kitűzött nap d. e. 10 órájáig a nevezett hivatalhoz anyyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett m. kir. államépítészeti hivatalnál a rendez hivatalos órákban naponkint megtekinthetők.

Kelt Aradon 1888. évi június hó 21-én

Az aradmegyei m. kir. államépítészeti hivatal.

Pálffy József, kir. főmérnök.

Arad, 1888. június hó 23-án.

A városi tanács.